

Rianne Landstra deed een *Ik vertrek* in eigen land. De interieurstylist zei tabee tegen haar overvolle leven in Amsterdam, kocht een grachtenpand aan de haven in Harlingen en opende daar een beeldschoon gastenverblijf. Nu heeft ze het drukker dan ooit.

INTERVIEW BARTJAN BOUMAN FOTOGRAFIE MARJON HOOGERVORST / TAVERNE AGENCY

Harlingen

HEAVEN

De visgraatvloer werd zwart geolied. 'Ik heb in mijn leven genoeg eiken gezien.' De witte leren bank in de achterkamer op de begane grond is van Busnelli. 'Ik heb hem al tien jaar en hij verhuist altijd met me mee.' Kussens van NRDRHVN91, aan het ornamentenplafond hangt een installatie van struisvogelveren, uitgevoerd door een bloemist naar idee van Rianne. **Links** Etnisch masker van papier-maché, gemaakt door Mirjam Franken.

Niet als de meeste Nederlanders kende interieurstylist Rianne Landstra het Friese Harlingen alleen als noodzakelijke tussenstop om de boot naar Vlieland of Terschelling te pakken. Op de rem trappen, auto stallen en hup door. Totdat ze vijf jaar geleden wakker werd in haar huis in Amsterdam – de stad waar ze 35 jaar woonde – en dacht: ik vertrek. Waarnaartoe wist ze nog niet, maar dát ze weg wilde was zeker. ‘Omdat ik nog één keer iets geks met mijn leven wilde doen. Ik was halverwege de vijftig, woonde in een superleuk huis met een geweldige tuin, maar alles was af. Ik was er klaar.’ Ja, Rianne is impulsief, heel impulsief.

Kaboutermeubels

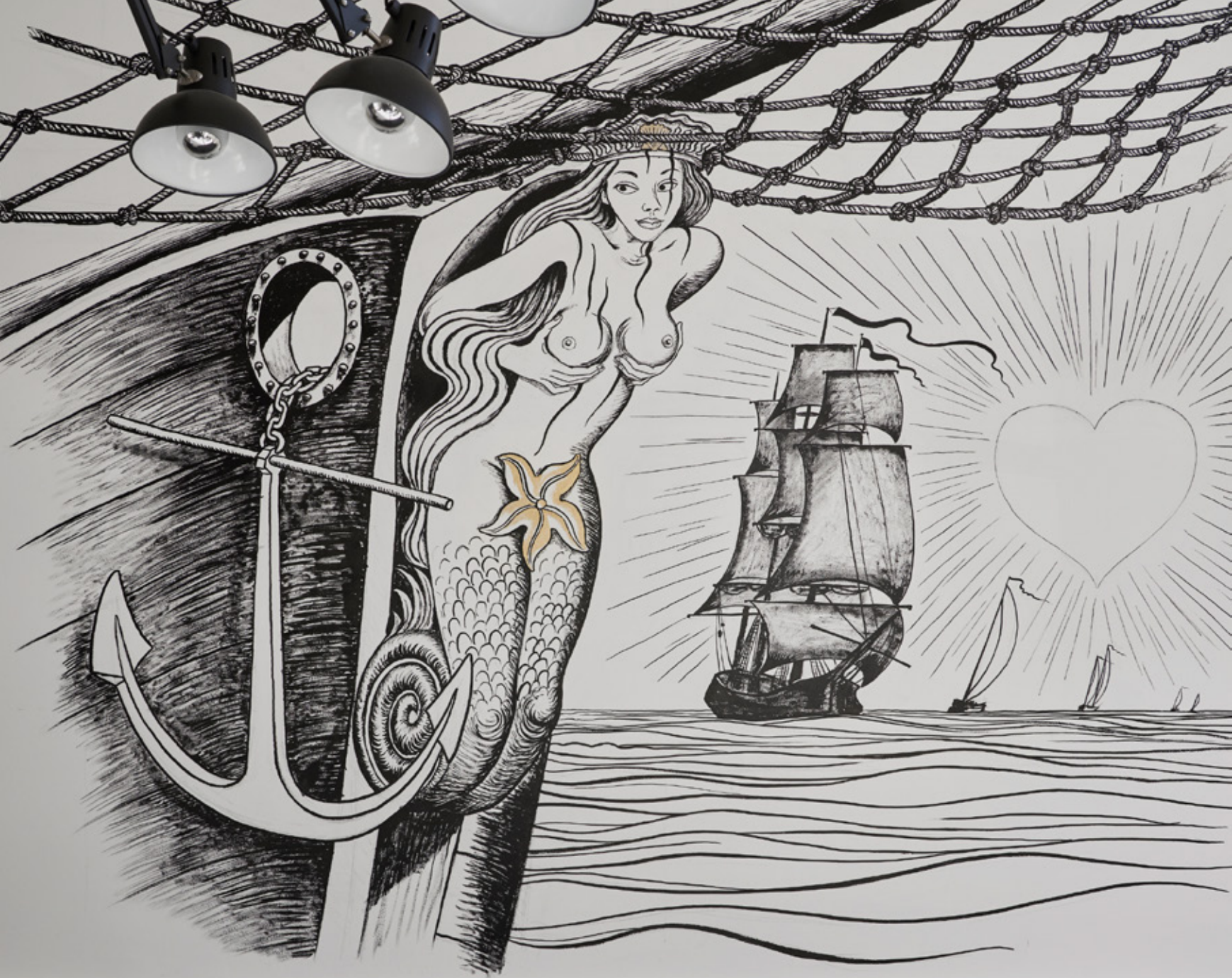
Binnen vijf dagen was haar woning verkocht, terwijl de zoektocht naar een nieuw onderkomen nog niet eens was begonnen. ‘Ik heb op de kaart een cirkel om Amsterdam getrokken. Daar wilde ik in een uur kunnen zijn.’ Niet vreemd, want in de Randstad bevinden zich de meeste klanten van de veelgevraagde interieurstylist, die lange tijd werkte voor Tommy Hilfiger, Piet Boon en Marcel Wolterinck, niet de minsten in designland. Tegenwoordig geeft ze interieuradvies aan particulieren, bedrijven en horeca in heel Nederland. ‘Ik wilde graag aan het water wonen, in een stad waar je op zondag een krant kunt kopen en koffie kunt drinken – niet te rustig of afgelegen dus.’ Dit huis in Harlingen bleek een schot in de roos. Nou ja, bijna dan. ‘Tijdens mijn eerste bezichtiging zag het eruit als een pannenkoekenhuis: vanbuiten had het groen-witte markiezen en mosterdgele kozijnen, binnen lag klassiek visgraatparket, op de muren zat roze bloemetjesbehang en het was volgepropt met kaboutermeubels, van die blank-houten tafels en stoelen. Totaal niet mijn smaak. Binnen tien minuten stond ik weer buiten.’ Toch bleef het huis door haar hoofd spoken. ‘Ik had wel meteen gezien dat de basis oerdegelijk was. Ik zou er makkelijk iets moois van kunnen maken. Daarbij had het een tuin, een uitsondering hier in de binnenstad, en een twee verdiepingen tellend tuinhuis waarvan ik een gastenverblijf kon maken. Eigenlijk zocht ik een jarenzeventigbungalow – licht, strak, alles gelijkvloers – maar uiteindelijk kocht ik dit grachtenpand uit 1769, met een klokgevel en allesbehalve gelijkvloers, haha.’ Zoals aangegeven, Rianne is impulsief. ►

Linksboven Vitrinekast met object van gaffertape. Buiten hangt de vlag van NRDRHVN91, het short-stayappartement en de pop-upstore die de interieurstylist hier regelmatig organiseert. **Middenboven** Riannes grachtenpand uit 1769 is een rijksmonument. Door het houtwerk wit en monumentengroen te verven en de markiezen te verwijderen verdween het ‘pannenkoekenhuisgevoel’. **Rechtsboven** Met de hand beschilderde spiegel *Too much perfection is a mistake*. **Links** Gouden tafellamp van Oluce, zwarte en gouden objecten en hand van San Ming. Het beschilderde doek is van NRDRHVN91.

Rianne heeft Friese roots. 'Mijn vader komt uit Marsum, dus als kind ging ik al veel naar Friesland. Of ik zelf Fries spreek? Nee, maar ik versta het wel.'

RIANNES FAVORIETE KLEURENPALET
BESTAAT UIT WIT, ZWART, BETONGRIJS
EN INKTBLAUW – DE AUTHENTIEKE
TINTEN VAN HET WAD

‘OP DE MUUR HEB IK
EEN TATTOO LATEN
SCHILDEREN: GELOOF,
HOOP EN LIEFDE.
MIJN TALISMAN’

In de voorkamer aan de haven
strijden twee items om de aandacht:
de eigentijdse kroonluchter van
Moool en de muurtattoo gemaakt
door Jan M. Verburg. ‘Die schildering
zat er in een dag op: ‘s ochtends
arriveerde Jan per trein met een
rugzak en twee potjes ecoline, zwart
en goud, aan het eind van de middag
was het klaar en pakte hij de boot
naar Vlieland.’ Om de verrijdbare
eettafel staan een poef van
Van Buren, stoel van Zanotta (links)
en Pantón Chairs van Vitra.

In sterk contrast met het vrijwel geheel witte interieur staat de zwartgeverfde wandkast in de achterkamer op de begane grond. Op de planken een verzameling dierbare objecten, zoals kandelaars van Ted Muehling en miniaturen van de Panton Chairs die in de voorkamer staan (Vitra).

CHIC EN
GEWAAGD IS
DE ZWARTE
WANDKAST.
'IK GEBRUIK
ALTIJD RAL 9004,
DAT OOGT
IETS MINDER
HARD'

'IK BEN DE HELE
DAG OP PAD. DAN IS
THUISKOMEN IN ZO'N
RUSTIG INTERIEUR
HEERLIJK

Op de bank liggen kussens
van Élitis en NRDRHVN91,
de driearmige vloerlamp is
van Serge Mouille. Op de
achtergrond een zwart-witfoto
van een Romeinse hand. Links
collectables op de Knoll-tafel,
zoals de keramische kever
van Thomas Eyck.

‘IK STEL HOGE EISEN: HOE KUNST HANGT, HOE HET RUKT, HOE DE LAMPEN LICHT GEVEN’

Decadent

In no time reden er twee verhuishagens over de Afsluitdijk naar haar nieuwe woonplaats. ‘Mijn leven zat in 220 verhuisdozen. We hebben ze in het midden van elke verdieping gezet, zodat eromheen geklust kon worden. Ja, ik heb alles uitbesteed – ieder z’n vak.’ Het grachtenpand aan de Noorderhaven is 265 m2 groot. De begane grond is klassiek ingedeeld als driedubbele kamers en suite, met een lichte voor- en achterkamer en in het midden een keuken. De eerste verdieping heeft een grote werkkamer aan de voorkant – ‘dat waren oorspronkelijk twee ruimtes’ – een badkamer en een slaapkamer aan de achterzijde. Op de zolder bevinden zich nog eens twee slaapkamers en dan is er nog een (ongebruikte) werfkelder waar vroeger goederen werden opgeslagen. ‘Toen ik hier introk, moest alles geschilderd worden. Ik had alleen de vloeren alvast zwart laten oliën, zodat we spullen konden neerzetten.’ Je moet het maar durven, een eiken visgraatvloer zwart maken. ‘Het klinkt misschien decadent, maar omdat ik in al mijn huizen altijd eiken vloeren heb gehad, was ik daar totaal op uitgekeken.’ Het zwart past niet alleen mooi bij het monumentale karakter van het huis, het zorgt ook voor diepte en contrast met de rest van het interieur, dat vrijwel geheel wit en stopverfgrijs is. ‘Een bewuste keuze. Voor mijn klanten ben ik de hele dag op pad, naar woonwinkels, items zoeken, dan is thuiskomen in zo’n serene omgeving heerlijk.’

Grote borsten

Blikvanger in huis is de enorme muurschildering in de voorkamer. Voorbijgangers vergapen zich regelmatig aan het tafereel. ‘Zeemeerminnen kenden ze hier wel, maar zeemeerminnen met zulke grote borsten nog niet, haha. Het is een ‘tattoo’ van geloof, hoop en liefde, mijn talisman. Verder houd ik van een rustig interieur ►

Linksboven Detail van de open kast met een stapeltje Scandinavische magazines, een bord van Fornasetti en Riannes favoriete geurkaars: Black Oudh van Rituals. **Middenboven** Verzameling aardewerk in de kleuren van Friese luchten bij conceptstore NRDRHVN91. **Rechtsboven** In de keuken hangt een reproductie van Rembrandts Oopjen. Links van haar hangt Marten (niet zichtbaar). **Onder** Met de hand gemaakte vitrine met insect van gaffertape. **Rechts** Boven het hoofdeinde in Riannes slaapkamer een wanddecoratie van schelpen en vintage kralen. Bedlinnen van Society Limonta.

BINNENKIJKEN

‘DE WADDEN HEBBEN HET MOOIESTE LICHT DAT IK OOI HEB GEZIEN, ZELFS ALS HET REGENT’

met een paar grote gebaren, zoals die muurtattoo en de installatie met struisvogelveren. Ik ga stevast door tot elke kamer goed voelt. Daarom heb ik hier ook geen lievelingsplek: het hele huis is fijn. Ik stel hoge eisen aan mijn omgeving, hoe de kunst hangt, dat de lampen goed licht geven, hoe het ruikt. Of het nou winter of zomer is: bij mij branden altijd geurkaarsen.’

Gympen en Gaastra

De komst van Rianne heeft in Harlingen voor meer leven in de brouwerij gezorgd. Niet alleen organiseert ze in haar huis de pop-upstore NRDRHVN91, naar het adres, ook verhuurt ze het gelijknamige shortstayappartement in de tuin. ‘Mijn trots. Aan een B&B had ik niet moeten denken, maar dit is ideaal. Het heeft zelfs een eigen ingang, dus je kunt volledig je gang gaan.’ Beneden creëerde ze een zitgedeelte en een kleine badkamer, boven in de nok kwam een slaapkamer. Ook hier paste ze haar favoriete kleurenpalet toe: wit, zwart, betongrijs en inktblauw – de authentieke kleuren van het wad. En hoewel Rianne stiekem alweer aan nieuwe avonturen denkt, heeft ze geen seconde spijt van haar verhuizing. ‘Ja, soms mis ik de reuring van de grote stad, het multiculturele en ook het gemak. Even een sushi-scootertje laten langskomen is er hier niet bij. Amsterdam is sneakers en Denham, hier is het gympen en Gaastra, zeg ik weleens voor de grap. Maar daar staat zo veel tegenover. De oude zeilboten voor de deur, de wilde oesters in de haven, het strand om de hoek, waar ik bijna dagelijks te vinden ben. Bovendien heeft Harlingen het mooiste licht dat ik ooit heb gezien, zelfs als het regent. Het is het licht van de Wadden: niet gelig, maar in alle tinten wit en grijs. Daar word ik heel blij van.’ ■

Benieuwd naar het werk en gastenverblijf van Rianne? Kijk op riannelandstra.nl en nrdrhvn91.nl.

Linksboven Het shortstayappartement achter in de tuin, waar je onder de nok slaapt. **Middenboven** Om leidingen naar het gastenverblijf te leggen moest de tuin op de schop. ‘Voorheen was het een ‘oudemensentuin’ met buxus, coniferen en toverhazelaars, nu groeien er bamboe, grassen en een grote vijgenboom. Groen dat tegen de zilte lucht kan.’ **Rechtsboven** De wastafel in het gastenverblijf is gemaakt van een koperen kaasbak. **Rechts** De pantry is betegeld met Harlinger witjes. Kunst van San Ming, kussens van Élitis. **Links** ‘Met zon, regen of vrieskou: het wad verveelt nooit.’

